El rendiment per oblidar del Girona a camp contrari

Durant aquest 2025 l'equip de Míchel Sánchez tan sols ha guanyat 3 partits dels disset que ha disputat lluny de Montilivi, on fa sis mesos que no somriu

La ratxa de partits sense guanyar fora de Montilivi, doncs, s'allarga sis mesos i sis partits després. Aquest curs, va començar amb la golejada a Vila-real (5-0), seguida dels dos punts assolits a Balaídos (1-1) i Bilbao (1-1), per encadenar dues derrotes consecutives, contra el Barça en el temps de descompte (2-1) i a Getafe (2-1). A l'esmentat duel del Nuevo Zorrilla resolt gràcies a un gol de l'etern Cristhian Stuani al minut 80 del passat 13 de maig, el segueix una derrota per 3-2 a Sant Sebastià (3-2).De fet, en tot el 2025, el balanç del Girona com a visitant és més aviat tristot. Com els seus números en general, vaja. Tan sols ha guanyat dos partits a la Lliga: el primer de l'any, a Vitòria contra l'Alabès, amb un miracle de Solís en el minut 91, i el de Pucela. Ja està. No cal buscar més. Pel camí hi ha dos empats (Espanyol i Leganés) i cinc derrotes (Rayo Vallecano, Athletic Club, Reial Madrid, Barça i Osasuna). També es podria afegir el duel de Champions a Milà, decidit per la mínima (1-0).Pel que fa a la temporada actual, els gironins han marcat quatre gols lluny de casa, uns registres que només empitjoren l'Osasuna, l'Alabès i el València; i n'han encaixat onze. El Barça, el Mallorca i altre cop el València n'han rebut més, de gols.Com han anat, històricament, els desplaçaments contra el Betis? La resposta és que malament. Una única victòria, tres empats i sis derrotes en deu visites, amb 15 gols a favor i 20 en contra. La gran gesta, llavors sonada, va produir-se el 27 de març del 2010. Un golàs de Cañas va donar els tres punts a l'equip entrenat per Narcís Julià, que va alinear Jorquera, José, Cañas, Migue, Galán, Moha, Dorca, Matamala, Peragón, Xumetra i Calle. A la segona part van entrar Germán Beltrán, Kiko Ratón i Juanma. Ells sí que saben la pòcio màgica per guanyar al Betis lluny de Montilivi.A Primera, però, els gironins sumen tres empats i dues derrotes en cinc visites. El primer empat va ser surrealista. L'any de Machín a l'elit, Portu, que ja havia marcat el primer, va fer l'1-2 en el minut 94. Però va ser servir de mig del camp i Tello va posar el 2-2. Diuen les veus d'aquell dia que quan el sorià va entrar al vestidor va començar a rebotre-ho tot, i algú es va amagar per no topar-se amb ell, amb por de rebre.La derrota amb Eusebio també va tenir suc. Un penal absurd de Douglas Luiz va engegar a fer punyetes la bona feina, novament en el temps de descompte (3-2). Abans, el Girona guanyava, sorprenentment, amb un gol de Doumbia. La patacada del 2022 no va ser a l'afegit, però sí en el tram final. El que va passar en els últims instants és que Ortiz Arias va anul·lar un gol de Manu Vallejo que hauria significat l'empat (2-1). No va marcar-ne ni un, l'andalús.Els dos últims anys, dos empats a 1. El primer, esclar, decidit en el minut 88, per un gol de Pezzella que va fer canviar cròniques després que Dovbyk avancés els gironins. El segon, el curs passat, va ser d'or per als de Míchel: una fantasia d'Almena va ser executada per Gabriel Misehouy. Va ser el primer partit de Lliga, per tant, el primer partit post-SuperGirona. Avui, Almena és a Cròacia, pausada momentàniament la seva trajectòria a l'Aràbia Saudita; i Misehouy juga cedit a l'Aris de Grècia. Veurem quina experiència proporciona el primer partit de la història del Girona a la Cartuja, on Delfí Geli va perdre una final de Copa quan era jugador, i Portu va ser-ne protagonista amb la Reial Societat forçant el penal que els va donar el títol. El murcià, trencats els lligaments, ha dit adéu a la temporada. Una pena majúscula que encongeix el sentiment dels blanc-i-vermells.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2025/11/22/rendiment-per-oblidar-girona-camp-123982846.html